

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 17 februari 2011 in zaak nr. 09/42402 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling), mede voor haar minderjarig kind,

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar, mede voor haar minderjarig kind, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 februari 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling, mede voor haar minderjarige kind, ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister (thans: minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 maart 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft, mede voor haar minderjarig kind, een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.1.1. In de grieven, in hun onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn standpunt over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling, dat hij alleen heeft gebaseerd op het rapport van 8 oktober 2008 van een vanwege het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse), niet kan dienen als grondslag voor zijn besluitvorming, omdat concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de deskundigheid van de bij de taalanalyse ingeschakelde taalanalist met code SOM 10 (hierna: SOM 10) en aan de juistheid van de taalanalyse zijn gelegen in door de vreemdeling overgelegde rapporten taalanalyse die het BLT in een zaak van een andere Somalische vreemdeling heeft opgesteld en waarin de taalanalisten met codes SOM 7 en SOM 8 andere conclusies hebben getrokken dan SOM 10, terwijl het BLT daarvoor geen afdoende verklaring heeft gegeven. De minister voert hiertoe aan dat, samengevat weergegeven, de rechtbank niet heeft onderkend dat voormelde conclusies, voor zover zij op dezelfde geluidsopnamen zijn gebaseerd, niet van elkaar verschillen, dat, zouden zij wel van elkaar verschillen, daaruit, gezien de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 in zaak nr. 200607305/1, JV 2007/230, niet volgt dat de minister zich in de zaak van de vreemdeling onvoldoende van de deskundigheid van SOM 10 heeft vergewist en dat het door de vreemdeling in de bestuurlijke fase overgelegde rapport van een contra-expertise van 17 september 2009 (hierna: de contra-expertise) de door haar gestelde herkomst niet bevestigt.

2.1.2. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom niet worden weggenomen.

Een vreemdeling dient een contra-expertise in het kader van de besluitvorming over te leggen. Indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden, kan de rechter een eerst in rechte overgelegde contra-expertise bij de toetsing van het bestreden besluit betrekken.

Om als contra-expertise te kunnen dienen, moet de op verzoek van een vreemdeling verrichte taalanalyse eveneens zorgvuldig, inzichtelijk en concludent zijn.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

In voormelde uitspraak van 29 maart 2007 heeft de Afdeling overwogen dat, voor zover thans van belang, gelet op de in het Werkkader Taalanalisten IND voorziene selectieprocedure, de wijze van begeleiding door wetenschappelijk opgeleide linguïsten en de kwaliteitscontroles op de taalanalyses door middel van zogenoemde cross-checks moet worden geoordeeld dat de deskundigheid van taalanalisten die het BLT inschakelt, is gewaarborgd.

2.1.3. In het besluit van 21 oktober 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse op het standpunt gesteld dat de vreemdeling haar gestelde herkomst uit Zuid-Somalië en haar identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt en dat hij daarom aan haar asielrelaas geen geloof hecht. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië te herleiden. De begeleidend linguïst van het BLT heeft deze conclusie in een op 6 december 2010 gegeven toelichting bij de taalanalyse bevestigd en daarbij opgemerkt dat, voor zover thans van belang, in 2008 in dit dossier een interne controleanalyse (een zogenoemde cross-check) is uitgevoerd waarbij, ter waarborging van de objectiviteit en kwaliteit, een andere taalanalist van dezelfde opname een tweede analyse heeft gemaakt. Het BLT voegt interne controles niet in externe dossiers, maar zou passende actie ondernemen, waaronder intrekking van de desbetreffende taalanalyse, indien een interne controle tot een ander inzicht in een individueel dossier leidt, hetgeen in dit dossier niet het geval is, aldus de begeleidend linguïst van het BLT.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd, waarvan de uitkomst is dat niet kan worden bevestigd dat zij in de door haar opgegeven woonplaats is gesocialiseerd, maar dat wel kan worden aangenomen dat zij mogelijk enige tijd, ongeveer één jaar, elders in Zuid-Somalië heeft gewoond.

2.1.4. De door SOM 10 in een andere zaak uitgevoerde taalanalyses, wat daar verder ook van zij, geven, gezien voormelde uitspraken van de Afdeling, geen aanleiding voor het oordeel dat de minister zich onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van SOM 10, te minder nu de minister onbestreden heeft gesteld dat het BLT door middel van een zogenoemde cross-check een kwaliteitscontrole op de taalanalyse heeft uitgevoerd die niet tot een van de taalanalyse afwijkend inzicht heeft geleid. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat de uitkomst van de contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst niet zonder meer bevestigt, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling haar gestelde herkomst uit Zuid-Somalië en haar identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt en haar asielrelaas daarom ongeloofwaardig is.

2.1.5. De grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het besluit van 21 oktober 2009 getoetst aan de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover deze nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft, onder verwijzing naar een notitie van Vluchtelingenwerk Nederland van augustus 2009 over de veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië, betoogd dat zij vanwege de algemene veiligheidssituatie in Somalië bescherming behoeft volgens artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie

van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn).

2.3.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 11 november 2010 in zaak nr. 201005898/1/V2; www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling of zich in een land dan wel, in voorkomend geval, het gebied waaruit een vreemdeling afkomstig is, een situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn voordoet, te worden uitgegaan van het land dan wel het gebied waar de desbetreffende vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats heeft gehad.

2.3.2. Hoewel tussen partijen niet in geschil is dat de vreemdeling uit Somalië afkomstig is, heeft de vreemdeling, gezien hetgeen hiervoor onder 2.1.4 is vermeld, niet aannemelijk gemaakt waar in Somalië zij voorafgaand aan haar vertrek haar normale woon- en verblijfplaats heeft gehad. Reeds nu de vreemdeling niet heeft aangevoerd dat zich ten tijde van het nemen van het besluit van 21 oktober 2009, dan wel in beroep, in geheel Somalië de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, voordoet, faalt het betoog.

2.4. Voor zover de opmerking van de vreemdeling ter zitting bij de rechtbank dat er op dit moment alleen via Mogadishu kan worden uitgezet, moet worden opgevat als het betoog dat zij bij uitzetting via Mogadishu een reëel risico loopt op ernstige schade, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, faalt dat betoog. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 juni 2011 in zaak nr. 201010753/1/V2; www.raadvanstate.nl), maakt de wijze waarop een mogelijke uitzetting van een vreemdeling die zijn herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, wordt geëffectueerd geen deel uit van de beoordeling die de minister naar aanleiding van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te verrichten.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 februari 2011 in zaak nr. 09/42402;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

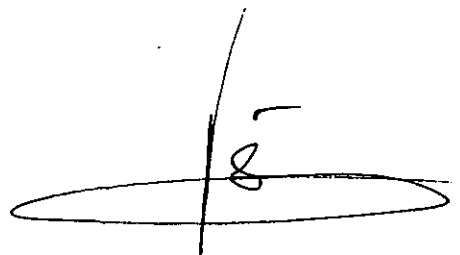
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2012

282-610.

Verzonden: 31 januari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 09/42402

V-nrs:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

in het geding tussen:

geboren op _____, eiseres,
mede namens haar zoon:

geboren op _____
beiden van Somalische nationaliteit,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

en:

de minister voor Immigratie en Asiel, rechtsopvolger van de staatssecretaris van
Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.M. de Wit, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Bij besluit van 21 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 18 augustus 2008 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 afgewezen. Op 17 november 2009 heeft de rechtbank het beroepsschrift van eiseres ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 7 december 2010. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door mr. I. Boon. Ook was ter zitting aanwezig A. Mahamed, tolk in de Somalische taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting aangehouden teneinde eiseres in de gelegenheid te stellen een reactie te geven op het door verweerder op 6 december 2010 overgelegde stuk. De reactie van eiseres is op 23 december 2010 door de rechtbank ontvangen.

Het onderzoek ter zitting is voortgezet op 28 januari 2011. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig A. Mahamed, tolk in de Somalische taal.

Asielrelaas

Eiseres heeft aan haar aanvraag ten grondslag gelegd dat haar echtgenoot ziek is en dat haar (andere) zoon is gedood door Ethiopische militairen. De (bandiet) is twee keer bij haar woning langs geweest en heeft de dochter van eiseres ontvoerd. Eiseres is beide keren mishandeld. Eiseres kon daar niet meer zo leven, daarom heeft zij Somalië verlaten.

Feiten

1. Op 8 oktober 2008 is naar aanleiding van bij verweerder gerezen twijfel over de herkomst van eiseres een Rapport Taalanalyse uitgebracht door taalanalist SOM10. Op 17 september 2009 is een contra-expertise uitgebracht door de Taalstudio door een anonieme contra-expert. Op 9 oktober 2009 heeft het Bureau Land en Taal (BLT) een weerwoord op deze contra-expertise opgesteld. Op 6 december 2010 heeft verweerder nog een nadere toelichting op het Rapport Taalanalyse overgelegd.

Overwegingen

2. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen, omdat aan de gestelde herkomst van eiseres uit Zuid-Somalië geen geloof wordt gehecht. Verweerder baseert dit oordeel op de uitkomst van de taalanalyse, waaruit naar voren komt dat eiseres eenduidig niet tot de spraakgemeenschap van Zuid-Somalië is ter herleiden, maar dat zij spreekt op de manier die gangbaar is in Noord-Somalië. Omdat de (overige) verklaringen van eiseres alle verband houden met de herkomst van eiseres uit Zuid-Somalië, heeft verweerder geconcludeerd dat het gehele asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft naar aanleiding van de contra-expertise geen aanleiding gezien een ander standpunt in te nemen.

4. De rechtbank stelt voorop dat volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) een taalanalyse een deskundigenadvies aan verweerder is ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag om toelating in beginsel van het advies uitgaan. Dit is eerst anders indien er concrete aanknopingspunten voor twijfel zijn aan de juistheid en volledigheid van dit deskundigenbericht.

5.1 Partijen zijn verdeeld over de vraag of eiseres concrete aanknopingspunten heeft aangevoerd, die twijfel aan de juistheid van de taalanalyse rechtvaardigen. Eiseres heeft het standpunt van verweerder betwist aan de hand van een contra-expertise en door de deskundigheid van taalanalist SOM10 in twijfel te trekken. Eiseres heeft ter weerlegging van de deskundigheid van SOM10 aangevoerd dat SOM10 in een andere zaak betreffende een andere vreemdeling tot twee geheel verschillende uitkomsten is gekomen. Het betreft twee taalanalyses van 9 januari 2007 en 13 augustus 2007 met twee verschillende IND-nummers. Uit een brief van de IND van 25 juli 2010 is gebleken dat beide IND-nummers dezelfde persoon betroffen, hetgeen door verweerder niet is betwist.

5.2 In genoemd contra-expertise rapport wordt in paragraaf 7.2 onder meer geconcludeerd, zakelijk weergegeven, dat de contra-expert het niet eens is met de conclusie van de analist in het Rapport Taalanalyse dat eiseres Somali spreekt zoals dat in Noord Somalië algemeen gebruikelijk is. Volgens de contra-expert spreekt eiseres een van de dialecten die gesproken worden in het gebied dat grenst aan Noord Somalië. De contra-expert deelt ook de mening

van de analist in het Rapport Taalanalyse niet dat eiseres moeite doet om Zuid Somalische elementen in haar spraak te mengen. Naar de mening van de contra-expert spreekt eiseres op een natuurlijke manier. Verder vertoont het Rapport Taalanalyse volgens de contra-expert ernstige tekortkomingen, hetgeen met concrete voorbeelden wordt gestaafd. In het weerwoord concludeert BLT evenwel dat hij van oordeel blijft dat eiseres op basis van de bevindingen van de taalanalyse eenduidig niet te herleiden is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid Somalië en ziet in de bevindingen van de contra-expert geen aanleiding om het eerder gegeven oordeel te herzien. De rechtbank zal daarom in het navolgende de andere, door eiseres ter weerlegging van de deskundigheid van SOM10 aangevoerde, stelling behandelen.

5.3 De rechtbank stelt vast dat *in de andere zaak*, waarnaar eiseres heeft verwezen, SOM10 in het Rapport Taalanalyse van 9 januari 2007, zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang, tot de conclusie komt dat de betreffende vreemdeling eenduidig *herleidbaar* is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië. In het Rapport Taalanalyse van 13 augustus 2007 komt SOM10, zakelijk weergegeven en voor zover hier van belang, tot de conclusie dat dezelfde vreemdeling op basis van zijn spraak eenduidig *niet herleidbaar* is tot de spraakgemeenschap binnen Somalië. Het BLT heeft bij brief van 1 september 2010, naar aanleiding van het verzoek van de rechtbank om een nadere reactie, vervolgens uiteengezet dat de oorzaak van de verschillende uitkomsten erin was gelegen dat de betrokken vreemdeling in eerste instantie heeft beweerd alleen Somali te spreken maar tijdens het tweede taalanalysegesprek ook zijn kennis van het Engels heeft genoemd en gedemonstreerd. Verweerder heeft zich, naar aanleiding van deze reactie van BLT, in het verweerschrift en ter zitting enkel op het standpunt gesteld dat in die zaak de vreemdeling bij de tweede opname gegevens had achtergehouden en dat daarin de oorzaak van de twee verschillende uitkomsten is gelegen.

5.4 De rechtbank verwerpt dit standpunt van verweerder en overweegt daartoe als volgt. Uit de brief van het BLT van 1 september 2010 blijkt namelijk ook dat in de betreffende zaak twee nieuwe rapporten waren opgesteld door twee verschillende taalanalisten (SOM7 en SOM8) en een memo met nadere uitleg. Uit het Rapport Taalanalyse van 19 augustus 2010 blijkt dat taalanalist SOM8 tot de conclusie komt dat de vreemdeling op grond van zijn spraak niet eenduidig is te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië, Mogadishu, en dat de vreemdeling Engels spreekt met een sterk Keniaans accent. SOM8 vermoedt dat de vreemdeling is opgegroeid in een migrantengemeenschap in Kenia. Uit het Rapport Taalanalyse van 23 augustus 2010 blijkt dat SOM7 tot de conclusie komt dat het Somali van de vreemdeling niet wijst op een herkomst uit Mogadishu, maar dat de vreemdeling mogelijk langere tijd in Zuid-Somalië heeft verbleven. Ten aanzien van het Engels wijst ook SOM7 op een mogelijke herkomst uit Kenia.

5.5 Uit voornoemd memo met nadere uitleg van 31 augustus 2010 blijkt dat volgens het BLT drie factoren de verschillende uitkomsten van SOM10 verklaren, te weten de mogelijke gemengde achtergrond van de vreemdeling, mogelijk onjuiste verklaringen omtrent zijn etniciteit en het feit dat de eerste opname meer aanwijzingen bevatte voor een herkomst buiten Somalië dan de tweede. De rechtbank is echter van oordeel dat deze nadere uitleg eraan voorbij gaat dat deze drie factoren uitsluitend het verschil tussen de twee opnames verklaren. Het BLT heeft daarmee geen afdoende verklaring gegeven voor het feit dat SOM7 en SOM8 beiden tot een andere conclusie komen dan SOM10, en onderling wel tot vrijwel dezelfde conclusie komen. Daarbij wijst de rechtbank er op dat volgens het memo de ene

opname door SOM7 en de andere opname door SOM8 is geanalyseerd en dat aan beide taalanalisten pas bij de bespreking van het resultaat ieder de andere opname is voorgelegd.

5.6 Gelet op het voorgaande heeft eiseres - nu verweerder verder niets heeft aangevoerd, met name niet betreffende de verschillen tussen de taalanalyses van SOM10 enerzijds en elk van de analyses van SOM7 en SOM8 anderzijds - naar het oordeel van de rechtbank concrete aanknopingspunten naar voren gebracht die twijfel over de deskundigheid van de taalanalist SOM10 rechtvaardigen. Daarmee zijn tevens concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan de juistheid van de in onderhavige zaak door SOM10 verrichte taalanalyse. Nu verweerder zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas enkel heeft gebaseerd op de uitkomst van de taalanalyse, kan deze naar het oordeel van de rechtbank niet als grondslag dienen voor de besluitvorming in onderhavige zaak.

6. Uit het voorgaande volgt reeds dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht. De overige beroepsgronden behoeven dan ook geen nadere bespreking. De rechtbank verklaart het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak.

8. Gelet op het voorgaande veroordeelt de rechtbank verweerder als de in het ongelijk gestelde partij in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,-- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 437,--, wegingsfactor 1).

Beslissing

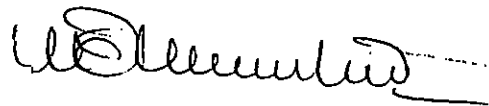
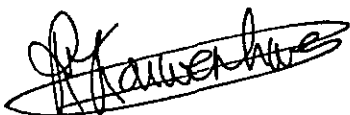
De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 874,-- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), te betalen aan eiser;

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.S.F. Voskens, rechter, in tegenwoordigheid van mr. R. Kouwenhoven, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 17 februari 2011.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: **17 FEB. 2011**

Conc.: RK
Coll.: MvB
D: C
VK

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17. MRT. 2011	
ZAAKNR.	201103293
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel,
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. P. van den Berg,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Amsterdam,
van 17 februari 2011,
met kenmerk AWB 09/42402

Inzake:

met kenmerk 0808.15.1285,
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk,
advocaat te Amsterdam (Wg-Plein 354, 1054 SG Amsterdam)

Proces
Procesverantwoordiging

Sir Winston Churchilllaan 293
2288 DC Rijswijk

Postbus 30120
2500 BG Den Haag

mr. R.A.B. van Steijn
070 7794172

1. Inleiding

- 1.1. De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 17 februari 2011, verzonden op 17 februari 2011, met kenmerk AWB 09/42402 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 21 oktober 2009 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.
- 1.2. Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

2. Achtergronden

- 2.1. Rahma Sa'ïd (hierna: verweerster), heeft op 18 augustus 2008 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 21 oktober 2009 is de aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister heeft drie grieven tegen de bestreden uitspraak.

Grief 1

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.4 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank verwierpt dit standpunt van verweerder en overweegt daartoe als volgt (...)."

Grief 2

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.5 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) De rechtbank is echter van oordeel dat deze nadere uitleg eraan voorbij gaat dat deze drie factoren uitsluitend het verschil tussen de twee opnames verklaren. Het BLT heeft daarmee geen afdoende verklaring gegeven voor het feit dat SOM7 en SOM8 beiden tot een andere conclusie komen dan SOM10, en onderling wel tot vrijwel dezelfde conclusie komen. Daarbij wijst de rechtbank er op dat volgens het memo de ene opname door SOM7 en de andere opname door SOM8 is geanalyseerd en dat aan beide taalanalisten pas bij de bespreking van het resultaat ieder de andere opname is voorgelegd."

Grief 3

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5.6 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande heeft elseres – nu verweerder verder niets heeft aangevoerd, met name niet betreffende de verschillen tussen de taalanalyses van SOM10 enerzijds en elk van de analyses van SOM7 en SOM8 anderzijds – naar het oordeel van de rechtbank concrete aanknopingspunten naar voren gebracht die twijfel over de deskundigheid van de taalanalist SOM10 rechtvaardigen. Daarmee zijn tevens concrete aanknopingspunten gegeven voor twijfel aan de juistheid van de in onderhavige zaak door SOM10 verrichte taalanalyse. Nu verweerder zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het asleirelaas enkel heeft gebaseerd op de uitkomst van de taalanalyse, kan deze naar het oordeel van de rechtbank niet als grondslag dienen voor de besluitvorming in de onderhavige zaak."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 6 en 8 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

- 4.1. Gelet op de onderlinge samenhang worden deze grieven gezamenlijk toegelicht.
- 4.2. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 4.3. Uit vaste jurisprudentie van uw Afdeling volgt dat, in geval bij de Minister twijfel is gerezen over de door de vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, de Minister de desbetreffende vreemdeling tegemoet kan komen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw rustende bewijslast om het door hem gestelde aannemelijk te maken, middels het laten verrichten van een taalanalyse. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien.

Zie:

- AbRS, 14 juli 2004, 200401127/1, www.raadvanstate.nl;
- AbRS, 8 juli 2005, 200501013/1, JV 2005/426.

- 4.3. Een taalanalyse komt tot stand onder verantwoordelijkheid van het Bureau Land en Taal (verder: het BLT), een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit zoals uw Afdeling na kennisname van werkwijze en procedures van dit bureau heeft overwogen, voldoende is gewaarborgd.

Zie:

- *AbRS, 29 maart 2007, JV 2007, 230.*

- 4.4. De rechtbank stelt dat de taalanalisten met de codes SOM7 en SOM8 (hierna: SOM7 en SOM8) beiden tot een andere conclusie komen dan de taalanalist met code SOM10 (hierna: SOM10) en zij onderling wel vrijwel tot eenzelfde conclusie komen. Op grond hiervan komt de rechtbank tot het oordeel dat er concrete aanknopingspunten zijn om te twijfelen aan de deskundigheid van taalanalist SOM10. De Minister kan de rechtbank in het voorgaande niet volgen en stelt daartoe het volgende.
- 4.5. Het oordeel van de rechtbank aangaande de deskundigheid van SOM10 is in het geheel gebaseerd op stukken van een procedure van een andere vreemdeling. Ten aanzien van die vreemdeling zijn –onder verschillende IND-nummers- twee bandopnames gemaakt. In het rapport van 3 januari 2007 komt SOM10 op basis van de bandopname van 5 december 2006 tot het oordeel dat de betreffende vreemdeling eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Zuid-Somalisch. In het rapport van 31 juli 2007 komt SOM10 op basis van de bandopname van 6 juni 2007 tot het oordeel dat de betreffende vreemdeling eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Somalisch. Vervolgens is de bandopname van 5 december 2006 nogmaals door SOM7 beoordeeld in zijn rapport van 23 augustus 2010. De opname van 6 juni 2007 is door SOM8 in zijn rapport van 19 augustus 2010 beoordeeld.
- 4.6. De Minister stelt op dit punt dat de conclusies van SOM7 en SOM8 niet met elkaar kunnen worden vergeleken, nu deze op verschillende bandopnames zijn gebaseerd. Immers, het rapport van een taalanalist is gebaseerd op de spraak van de vreemdeling tijdens het taalanalysegesprek. De rechtbank overweegt dan ook ten onrechte dat SOM7 en SOM8 onderling tot eenzelfde conclusie zijn gekomen. Dit is onmogelijk nu SOM7 niet de bandopname van 6 juni 2007 heeft beluisterd en beoordeeld, terwijl dat juist de bandopname is die SOM8 heeft beoordeeld. Dit gaat omgekeerd ook op voor de opname van 5 december 2006.
- 4.7. De Minister wijst erop dat de bandopname van 5 december 2006 is beoordeeld door SOM10 in het rapport van 3 januari 2007 en door SOM 7 in het rapport van 23 augustus 2010. Indien deze rapporten naast elkaar worden gelegd, blijkt niet –zoals ook in de memo van 31 augustus 2010 is aangegeven- dat sprake is van tegenstrijdige conclusies. Beide taalanalisten concluderen immers dat de vreemdeling Somalisch spreekt zoals gangbaar is in Zuid-Somalisch. SOM7 geeft aan dat de spraak van de vreemdeling een klein aantal afwijkende kenmerken bevat die wijzen op een herkomst buiten Zuid-Somalisch, maar dat die niet in die mate aanwezig zijn dat zij de conclusie rechtvaardigen dat de vreemdeling niet uit Zuid-Somalisch afkomstig kan zijn. Op grond hiervan kan worden geconcludeerd dat SOM7 het oordeel van SOM10 volgt dat de vreemdeling te herleiden is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalisch. Nu de vreemdeling heeft verklaard dat hij geen Reer Hamar spreekt, kan op grond daarvan evenmin worden afgeleid dat SOM10 de bandopname onjuist heeft beoordeeld. Dat desondanks in het rapport van 23 augustus 2010 tot een andere conclusie wordt gekomen dan in het rapport van 3 januari 2007, is gelegen in de omstandigheid dat ten tijde van dit rapport is gebleken dat de opname een incomplete weergave blijkt te zijn van de talenkennis van betrokkene. Ten tijde van de beoordeling van de bandopname van 5 december 2006 door SOM10 was niet bekend dat de vreemdeling, kennelijk bewust, zijn kennis

van de Engelse taal heeft achtergehouden¹ en kon derhalve ook niet door SOM10 in zijn rapport worden meegenomen.

Voor zover de rechtbank erop wijst dat SOM7 dat de door de vreemdeling gesproken taalvariant niet wijst op een herkomst uit Mogadishu, merkt de Minister op dat in het rapport van SOM10 niet op dit punt is ingegaan. Op grond hiervan kan niet worden geoordeeld dat sprake is van een onjuiste beoordeling door SOM10. Zoals in de memo van 31 augustus 2010 ook wordt uiteengezet, was de onderzoeksvraag die ten tijde van het rapport van SOM10 voorlag of de gestelde herkomst uit Zuid-Somalisch aannemelijk was. Dit hield verband met toen geldende categoriaal beschermingsbeleid voor Zuid-Somalisch. Het onderzoek was dan ook niet specifiek gericht op het bevestigen van een herkomst al dan niet uit Mogadishu.

De Minister concludeert dat geen sprake is van een verschil in de conclusies van de rapporten die toezien op de bandopname van 5 december 2006. Er is geen grond voor het oordeel dat SOM10 niet als deskundig dient te worden aangemerkt. De rechtbank heeft dit miskend.

- 4.8. De bandopname van 6 juni 2007 is op haar beurt beoordeeld door SOM10 in het rapport van 31 juli 2007 en door SOM 8 in het rapport van 19 augustus 2010. Zowel SOM10 als SOM7 komt tot het oordeel dat de vreemdeling niet eenduidig te herleiden is tot Zuid-Somalisch. In de memo van 31 augustus 2010 is hierop eveneens een toelichting gegeven.

Ook ten aanzien van de bandopname van 6 juni 2007 concludeert de Minister dat geen sprake is van een verschil in de conclusies van de daarop toeziende rapporten. De rechtbank heeft miskend dat in deze rapporten geen grond is gelegen voor het oordeel dat SOM10 niet als deskundig dient te worden aangemerkt.

- 4.9. De Minister merkt voorts op, onder verwijzing naar de memo van 31 augustus 2010, dat uit het voorgaande duidelijk blijkt waarom de door de vreemdeling gestelde herkomst op grond van de bandopname van 5 december 2006 wel en op grond van de bandopname van 6 juni 2007 niet is gevolgd. Het verschil in de conclusies omtrent de herkomst vloeit immers voort uit het verschil in de gegevens die de bandopnames bevatten en nadrukkelijk niet de deskundigheid van SOM10.
- 4.10. De Minister is gelet op het voorgaande van oordeel dat de rechtbank heeft miskend dat geen sprake is van concrete aanknopingspunten die twijfel over de deskundigheid van de SOM10 rechtvaardigen.
- 4.11. Geheel subsidiair stelt de Minister dat, indien ondanks het bovenstaande zou moeten worden uitgegaan van onvolledigheden in de beoordeling van bandopnames door SOM10 in de zaak van de andere vreemdeling, de rechtbank daar nog altijd niet de conclusie aan dient te verbinden dat daarmee tevens concrete aanknopingspunten zijn gegeven voor twijfel aan de juistheid van de *onderhavige* taalanalyse van SOM10. Zoals onder punt 4.3 reeds is overwogen, dient gelet op selectieprocedure en kwaliteitscontroles van het BLT te worden geoordeeld dat de deskundigheid van taalanalisten voldoende is gewaarborgd. Onder punt 4 van de reactie van 1 september 2010 van BLT op vragen van de rechtbank is

¹ In het rapport van 23 augustus 2010 staat ten aanzien van de inhoud van het taalanalysegesprek dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij alleen Somalisch spreekt.

(ook) SOM10 uitvoerig getest. De omstandigheid dat SOM10 in één zaak tot een wisselend oordeel is gekomen, is onvoldoende aanleiding om aan te nemen dat de Minister zich onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van SOM10. Dit klemmt te meer, nu de drie factoren die in de memo van 31 augustus 2010 zijn genoemd niet aan de orde zijn. Aan voornoemde zaak dient dan ook geen zaakoverschrijdende karakter te worden toegekend.

4.12. Volledigheidshalve merkt de Minister op dat ook anderszins geen sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan het onderhavige rapport van 8 oktober 2010. In de contra-expertise van 17 september 2009, en de aanbiedingsbrief daarvan, staat aangegeven dat de contra-expert niet tot een wezenlijk andere conclusie komt dan SOM10. De door verweerder gestelde herkomst wordt hierin niet bevestigd. De Minister heeft op goede gronden het besluit van 21 oktober 2009 op het rapport van 8 oktober 2010 gebaseerd.

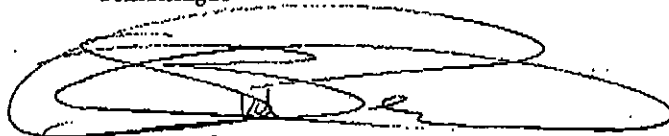
4.4. Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de bestreden uitspraak in rechte niet kan worden gehandhaafd en dat het door verweerder ingediende beroep ongegrond moet worden verklaard.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 21 oktober 2009 ingestelde beroep.

Den Haag, 16 maart 2011

Gemachtigde

Mr. P. van den Berg
senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag